

2 Jutedret

3 3 ONKA OVALITETEN

6 Rysk Tjardret

8 R. Em. Delin

9 10

11 Den betydelse på senare tiden icke fört vederbörligen beaktad. De har gjort att dess utveckling afstannat, den har icke hållit jämna steg med tiden och kan i sitt nuvarande läge icke anses motsvara berättigade krav.

12 Den nervösa ordska, som uttrycker våra dagar, är det inte så alls tydligt, att man måste befördra sin tref ner telegraf.

13 Inom saken kan man ju antaga, men det är just ingen idé om man skall meddela sig med en individ som bor på några mils afstånd. Då lyckas man nämligen sällan eller aldrig vara sig befördra eller förnimma något annat än »Hallå... Hallå!... Är det någon där?... Jag hör inte... Är det någon?... Hallå!... Nu får herrarna sluta». Det sista är frökens på centralen ytt uttryck för förtvålning.

14 Man måste antaga, att man på telegraf, anläta telegrafer. Men att härvid använda den lilla brefställans formuler låter sig näppeligen göra. Det är inte sådana tider.

15 Härifrån framgår betydelsen af telegrafställen, och det är framlängtan för att sådant jag har velat beakta med denna långa och välsignade anledning. Ljfvad af dessa kända är jag vänligen utarbetad en litteratur, som tillförlitligt handbok i ämnet, och här är den i all sin kortlek och tillförlitlighet.

16 Det första den lilla hemtelegrafen har att göra klart för sig är hvem han skall telegrafera till och när han skall telegrafera. Det en i viss mån beroende af det andra sålunda telegraferar man alltid till kungen, men bara en gång till folk som gifter sig, nämligen på bröllopsdagen. Vid begrafningar telegraferar man inte alls, i hvarje fall inte till kungen.

17 Det oss börja med det vanligaste telegrammet, det till kungen. Frågan, när sådant telegram skall afstas, är redan besvarad: alltid. När man bestämmer: hvar gång man är tillsammans. Anledningen till sammanhången kan vara hvilken som helst såsom invigningen af ett anslutningsverk, öppnande af en manufakturhandel eller blötande af en vassträsk.

18 Samlade i fastigt lag med anledning af klockare Johanssons 25 års-jubileum, anhölla vi i djupaste underdanighet att till Eders majestät svenska kyrkans summus episcopus å framföra vår undersåtliga vördnad och tillfredhet.

19 Håkorpings länsvärds ungdom tilltalar frände konung Erik Vår herhatts födelsedag, bringar Eders majestät sin vördnadsfulla undersåtning och hälsning.

20 Med anledning af d. k. k. prins i Johanne salig moderns födelsedag i öfvermorgon höjer kungens premieordnande i Stutemålen fästliga pokalen för Eders majestät. Gud bevara konungens hälsa!

21 Efter åtsittadt åttatårigt sammanhållande, anhölls i djupaste underdanighet till Eders majestät framföra vår vördnadsfulla undersåtning och hälsning.

22 Till folk, som gifter sig, telegram man, som sagt, endast en gång. Därför är emellertid åtskilliga små saker att iakttaga. Sålunda händer det, att man själf tidigare varit för öfverförd med bruden, men man anser sig inte gärna på denna f. d. lycka inte heller på brudgummens evenemang erotiska förvillelser i det förflutna. Att telegrafera på värs är mycket bra, och kan man få i något rim på brudparets eller sitt eget samman, så mycket bättre. Kan man

29 »tomtepolycka», så gör man som skall läsa upp telegrammen i stor tjänst, ty det står i de 199 ställen.

30 Man bör komma ihåg, att telegrammet inte bara läses upp under den fästliga fästsen, då de uppräddas inna inte äro så kritiskt ständigt utan att det sedan skall ligga framme på divanbordet ett par år och granskas af en hel hop folk, som kommer på visit och har tråkigt och inte vet hvad de ska säga. De hjälper inte, att man bara undertecknar det »Kalle» eller »Gunilla» granskarna ta nog reda på, hvem skrifvaren är.

31 Efter dessa allmänna erinringar jag få lämna några formulär: »Kifvens icke på vägen!» »Fridens liljor och Tobie hund äro alltid med eder!» »Mycken lycka, ringa sorg önskar eder Ingeborg.» »Tag lifvet gladt: det fins inga arliga ben i potatisen.» »Gladt den fästliga putellen höjs för eder utaf Ellen.» »Lycka och välsignelse! Se vidare Värmlandingarne!» »Davids 243 ps. 3 v. Sic itur ad astra.» »Hjärtlig hälsning sändes från gamle vännen Petersson.»

32 Lyckönskningstelegram sändas till kungen och till brudparen till andra medmänniskor, som ylla är, utnämns till kronolänsmän behängas med Serafimerorden eller begå något annat mer uppseende väckande påhitt, som kan hänföra till berömliga gärningar. Att uppställa några allmängiltiga formulär för så skiftande tillfällen är inte så lätt, men det fins dock några laka niska formulär, som alltid kunna användas. Sådana äro: »Hej», »Skall!» »Gud fortsättning!», »Frid, fröjd och lycka!»

33 Men det är icke blott vid lyckönskningstillfällen, som man ser sig förslåten att telegrafera. Man kan också behöfva telegrafera för att bli om något, t. ex. pengar eller en ung kvinnas hjärta, eller för att betygenna en kvinna sin vördnad och kärlek.

34 När man skall telegrafera till en ungkar, behöfver man inte vara så omständlig. Det är alldeles nog, att man sätter ut summan. Man telegraferar helt enkelt så här: »Såsom ögonblickligen 5,000 kr!» Har adressaten pengarna, så skickar han dem förstås. Har han dem inte, så bätas det föga, att man förser telegrammet med beaktning.

35 Då man skall telegrafera till en kvinna, får man däremot lägga till lite mer omsorg på personen och inte se så noga på, om telegrammet skulle komma att kosta fem öre mer än man önskat. Det har råd till.

36 Regler behöfver vi inte telegrafera och fråga, om flickan vill ha en för det vill hon naturligtvis, och behöfver inte göra en någon bräddskaff fruktan för, att någon annan skulle komma och plocka bort henne, för det är inte sådana tider. Men de skador aldrig och kan måhända göra ett godt intryck på den unga oskylliga sinnet. Ni telegraferar då t. ex. »D. D. naturligtvis!»

37 Jag minnades att en hjärta har brutit. Eller: »Vill norra Europas mest önskade flicka göra mig till des lyckligaste man?» Eller: »Är du nu på den?»

38 Därför däremot den unga kvinnan in på att hålla tummen på ei under era återstående dagar, så nöjer hon sig icke med mindre än ett telegram om dagen. För att inte tala om bref. Detta telegram skall innefatta: 1) en försäkran, att ni älska henne, 2) en förfrågan om hennes lyrbars hälsa, 3) ett tillkännagivande, att ni mår bra, 4) ett meddelande att ni håller på att skriva till henne 5) en hälsning till hennes mamma 6) en försäkran att ni älskar henne 7) 1,000 bescer.

39 När det skall gå ut ett telegram, så låt den snäva ramen af det telegram, som en obemedlad yngling har råd att afstada, det är jag uppriktigt sagt, inte kapabel att på ett arm beskriva. Men efter hvad jag har hört sägas, skall det vara en enklaste sak i världen för en enolme som är kär.

46 Iarmed na vi i kortet genom alla mera använda telegrammer, som förekomma i det dagliga livet. Jag vill bara tillägga ett ord om den där råd lyder: är vis.

47 En ålskyvard nandel. Han har polisen väntar i dagarna på en de öpenhamnska unga flickor, som engagerats af en impressario vid namn Veith och när de ankomma, skola de återändas med den förklaringen, att de kunna vara glada öfver att det gått dem så pass bra.

48 Veith är nämligen leverantör af flickor till illa beryktade hus i Argentina. Han har brukat uppköpa unga, vackra flickor af deras föräldrar — naturligtvis under falska förespeglningar — och han förde i sin äfärendas flickor på 13—17 år.

49 För syns skull lärde han ut en na i dans och gymnastik. Det hette, att de skulle uppträda på varieté, men det var endast ett svepskäl. Flickorna gingo alltid samma väg, först till Genua och därifrån till Buenos Ayres.

50 På pousen narom gagen tog en på sängen, funnos i hans hem två 4-åriga flickor, och vid förhöret erände han, att han väntade en del andra flickor från Köpenhamn.

51 Veith är vi ar gammal och har mycket aktingsvärdt och förtroendeingifvande yttre. Han är bosatt i Leipzig, men har ständigt varit på res för de »svaga affärerna» skull.

53 Karl O. Mattson, Rindneostrogan, Skåne, och Naema Leffler, Storhärnstad Värmland.

54 Axel Jonasson och Allan Strom Östergötland.

55 A. U. Heiken, Nybom, och A. M. Persson, Hålsås.

56 A. L. Vangsöe, Hjärpen, och O. M. Mattson, Svedevall.

57 Adolf Sjunde, Essjö, och A. M. Mattson, Lövskil.

58 Johan Berg, Stockholm, och A. M. Mattson, Hjärpen.

59 Ernst Christansson och Lysa Berg, Hjärpen.

60 Underlöfthanten vid Götlands art. K. Stål och Elsa Jäderin, dotter till Ed. Stål.

61 Carl O. Mattson, Rindneostrogan, Skåne, och Naema Leffler, Storhärnstad Värmland.

62 Axel Jonasson och Allan Strom Östergötland.

63 A. U. Heiken, Nybom, och A. M. Persson, Hålsås.

37 1 salu

88 30

90 Cetylenbelysning

91 100 illustrationer

92 100 illustrationer

93 100 illustrationer

94 100 illustrationer

95 100 illustrationer

96 100 illustrationer

97 100 illustrationer

98 100 illustrationer

99 100 illustrationer

100 100 illustrationer

101 100 illustrationer

102 100 illustrationer

103 100 illustrationer

104 100 illustrationer

105 100 illustrationer

106 100 illustrationer

107 100 illustrationer

108 100 illustrationer

109 100 illustrationer

110 100 illustrationer

111 100 illustrationer

112 100 illustrationer

113 100 illustrationer

114 100 illustrationer

115 100 illustrationer

116 100 illustrationer

117 100 illustrationer

118 100 illustrationer

119 100 illustrationer

120 100 illustrationer

121 100 illustrationer

122 100 illustrationer

123 100 illustrationer

124 100 illustrationer

125 100 illustrationer

126 100 illustrationer

127 100 illustrationer

128 100 illustrationer

129 100 illustrationer

130 100 illustrationer

131 100 illustrationer

132 100 illustrationer

133 100 illustrationer

134 100 illustrationer

145 Otto Serranders

146 Boktryckeri

147 148

149 fort och billigt alla slags

149 Tabell- och Accidens-tryck

150 151

152 153

154 155

156 157

158 159

160 161

162 163

164 165

166 167

168 169

170 171

172 173

174 175

176 177

178 179

180 181

182 183

184 185

186 187

188 189

190 191

192 193

194 195

196 197

198 199

200 201

202 203

204 205

206 207

208 209

210 211

212 213

214 215

216 217

218 219

220 221

222 223

224 225

226 227

228 229

24 Följ med mig till Irland på onsdag. Se med dina egna ögon — svarade hon med ett leende. — Lady Worthington är mycket intagande som vän, men hon tror en gång på feodalsystemet från medeltiden och förstår ungefär lika litet folket behov och önskingar som invånarna på en öppen planot skulle önska.

25 Reser du verkligen till Irland på onsdag?

26 Ja — svarade Dora. — Uen jag har för tjänst att be dig om. En smula färd om Mollie och Mary, medan jag är borta. Tant Garth och mrs. Mushmore ägnar mig nog nödig omsorg, därpå tviflar jag inte, men de komma att ha litet tråkigt. Det är mitt största bekymmer, att jag måste lämna dem kvar, men deras förmyndaröfver, det skulle vara synd att resa om kring med dem på denna tid af året, och jag tror inte heller, att Dublin skulle vara någon lämplig vistelseort för dem för ögonblicket.

27 Esperance lovade att ta vara om dem mycket som möjligt, och under det hörde hon, började hon redan uppgöra planer för åstadkommande af en närmare vänskap mellan Doras små systrar och sina egna.

28 Men för öringt — tänkte hon — så Dora själf, som ser ut som om hon befinna komma under moderliga vingar. Jag

40 Jag tror ni gör bäst i att gå landsvägen — sade hon. — Det är för sent att gå genom parken.

41 Nej, visst inte, Goody, — menen sitta på himmelen och skiner så hjärtligt art, som barnen sjunga — svarade Dora med ett muntert skritt — och den andra fägen är mer än en fjärdingsväg längre än, vi kunna nog se att hitta vägen. Kom nu, Una, men svep väl in dig i din sjal och öppna inte din mun, innan vi komma till ragnen. Det går inte an, att du blir för vild inst som du skall lämna England.

42 Goody sag ut, som om hon skulle va i den med detta arrangemang, men hon gjorde icke flera invändningar, och efter att ha sagt dem god natt, blef hon stående några minuter i dörran och såg efter dem under det de begäfv sig åstad till klostermuren. Det var först då de nästan hunni halfvägs dit, som det plötsligen stod klar för Dora, hvarför Goody icke hade kunnat ycka om, att de gingo genom parken så sent på dagen.

43 Hon kom att tanka på, att det alltid var på skenskavall som spöket visade sig, och hon skulle icke ha varit en äkta keltisk kvinna, om hennes hjärta icke hade klappat litet fortare vid denna hägkomst.

44 Lyckligtvis hade Doras älskade ingen annan i vad som förefick i hennes sinne, till

80 131

132 Dora smärta, fastän hennes gamla karpstynta ögon läste mycket af sanningen i den unga flickans bedröfvade ansikte.

133 En snodde omkring och kotte te ut i den roade dem allt emellanåt med sina gamla kunniga historier.

134 Och nu kommer turen till mig, Goody — sade Dora. — Jag skall gärna sjunga en af dina favoritlåtar för dig. Men hvilken skall jag sjunga?

135 Om ni verkligen vill vara så forekom mig, miss, så vill jag rysligt gärna höra »Den sista rosen», men helst med de andra orden som ni ibland sjöng?

136 Dora log, och sittande där i vran vid sjöns källa, som de begärda orden, hvar för sig föll af sig själf, att de började tala om hennes förestående besök i Irland, till dess hon helt förskräckt för upp vid åsynen af den snodde som hade klifvit?

137 Dora öppnade dörran och tittade ut öfver parken.

172 garna vilja veta hvad som var orsaken till att den där förlöfningen blef bruten. Gud vet, om det skulle finnas något tsak till försoning och återförening.

173 Dora hade varit så sorgig och ledsen för Dora, hade dagligen gjort lifvets besök och glädde för lilla Una Kinoston.

174 Dora hade varit så sorgig och ledsen för Dora, hade dagligen gjort lifvets besök och glädde för lilla Una Kinoston.

175 Dora hade varit så sorgig och ledsen för Dora, hade dagligen gjort lifvets besök och glädde för lilla Una Kinoston.

176 Dora hade varit så sorgig och ledsen för Dora, hade dagligen gjort lifvets besök och glädde för lilla Una Kinoston.

177 Dora hade varit så sorgig och ledsen för Dora, hade dagligen gjort lifvets besök och glädde för lilla Una Kinoston.

178 Dora hade varit så sorgig och ledsen för Dora, hade dagligen gjort lifvets besök och glädde för lilla Una Kinoston.

179 Dora hade varit så sorgig och ledsen för Dora, hade dagligen gjort lifvets besök och glädde för lilla Una Kinoston.

180 Dora hade varit så sorgig och ledsen för Dora, hade dagligen gjort lifvets besök och glädde för lilla Una Kinoston.

181 Dora hade varit så sorgig och ledsen för Dora, hade dagligen gjort lifvets besök och glädde för lilla Una Kinoston.

182 Dora hade varit så sorgig och ledsen för Dora, hade dagligen gjort lifvets besök och glädde för lilla Una Kinoston.

183 Dora hade varit så sorgig och ledsen för Dora, hade dagligen gjort lifvets besök och glädde för lilla Una Kinoston.

184 Dora hade varit så sorgig och ledsen för Dora, hade dagligen gjort lifvets besök och glädde för lilla Una Kinoston.

185 Dora hade varit så sorgig och ledsen för Dora, hade dagligen gjort lifvets besök och glädde för lilla Una Kinoston.